

1
Houston, Texas 27 tháng 11 /91

Kính chị,

Chị cho phép tôi được xem chị như một người chị với tất cả tâm lòng trân trọng và kính mến.

Tôi xin tự giới thiệu là Lê quang Liên trước ngày 30/4/75 tôi phục vụ trong binh chủng TQLC. Từ công sản cho đến ngày 12/2/1988. Sau ngày ra trại tù, tôi có nghe nói đến Hội GĐTNCTVN do chị đứng đầu và có thư liên lạc với quý Hội.

Điều làm tôi xúc động nhất cũng như đa số ban đầu của tôi - họ cũng đã trải qua nhiều nhà tù V.C - là những bài viết, cũng như phát biểu của chị về các người tù cải tạo mà đại ý tôi đã đọc được sau ngày ra trại: "Người tù cải tạo họ có thể chịu đựng được những gian khổ vật chất, nhưng từng để họ có cảm giác cô đơn khi nghĩ rằng tầng sau họ không còn ai nghĩ đến họ ...". Hoặc bài phát biểu của chị trên đài VOA mà tôi nghe được vào sáng chủ nhật ở Việt Nam hồi tháng 7 hoặc 8 năm 1991 về quá trình hoạt động của Hội GĐTNCTVN, về những

nỗi thống khổ, chết chóc, bệnh tật và đói khát của anh em tù cải tạo vào các năm 79, 80. Tôi đã rớt nước mắt khi đọc và nghe những ý kiến trên của chị. Những suy nghĩ đó thật sự là những nỗi niềm thâm kín, những sự thật đã dần vất anh em chúng tôi trong những năm tháng dài "vô tận" ở chôn lao tù V.C.

Tôi rất cảm phục sự tranh đấu liên tục, bền bỉ của quý hội và chị là hình ảnh đậm nét nhất của tâm lòng dũng cảm, vị tha của người phụ nữ Việt Nam. Cũng nhờ những tiếng nói đó mà CSVN đã phải trả tư do và ký kết với chính phủ Hoa Kỳ về việc tái định cư anh em chúng tôi ở Hoa Kỳ. Suy nghĩ những việc làm của quý hội, của chị tôi cảm thấy phấn nộ, hổ thẹn cho một số chính khách, tướng tá của chế độ Việt Nam Cộng hòa mà tôi và các đồng đội đã hết lòng phục vụ cho đến phút chót. Chính họ đã im hời lặng tiếng, đã mặc xác

Thưa chị,

Gia đình tôi sang Hoa Kỳ theo danh sách H07 và đến định cư ở Houston, TX ngày 10 tháng 9 năm 91. Gia đình tôi được sự đón tiếp, giúp đỡ của anh em TQLC cũng như các ban đồng hóa do TVBQGVN nên hiện nay cuộc sống đã tạm ổn định. Điều quý nhất là gia đình tôi được hưởng TỰ DO, sống cuộc sống của kiếp người và có cơ hội để tạo dựng tương lai.

Tôi thành thật xin lỗi chị và qua chị đến Quý hội vì đã chậm trễ trong việc biên thư này đến chị để bày tỏ sự biết ơn và kính trọng của tôi về những việc làm đầy lòng nhân ái và mang nặng tình thân quốc gia của người Việt yêu nước chân chính.

Xin gửi đến chị lòng biết ơn chân thành của tôi.

Trân trọng kính chào chị

Liên

Lê Quang Liên

2
anh em chúng tôi trong bàn tay đẫm máu
người của V.C. Và hiện nay cũng chính
họ lại chơi lá bài Bui Tín. Thật tội
ngiệp cho những kẻ suốt đời sống trên
xương máu của kẻ khác, những kẻ chưa
niềm mui "cải tạo" của V.C. : họ có
thể giả ngậy thơ vì xói thật lăm mớ
mặt hoặc họ chính là những tên lại
muốn bán đứng những người quốc gia
một lần nữa vì muốn đóng vai Walesa
ở VN chăng!? Họ đánh quên hơn trăm
chiến hữu (số này V.C. đưa ra thì
thắc thẩn có thể bắt rồi; tôi còn được
biết có số anh em từ cải tạo bị V.C. xé
ép đưa qua thành tù có án cộng với
số anh em của những tổ chức chống
Lộng sản sau năm 1975) còn đang bị
giam cầm, họ nỡ nào lại ôm ấp
Bui Tín!? Phải đặt điều kiện tiên
quyết với V.C. về số phận của các
chiến hữu đó. Đừng tiếp đến bất cứ
một tên V.C. nào nếu còn từ cải tạo.

Tôi nghĩ thiên chức của quý hội
chưa chấm dứt được.